

دانشکده دامپزشکی

پایان نامه برای دریافت درجه‌ی دکترای حرفه‌ای دامپزشکی

شماره ثبت: ۲

سال تحصیلی: ۹۴-۹۵

عنوان:

همزمانی مجدد فحلی با استفاده از کیومیت و استرادیول بنزوات در گاوهای
شیری

اساتید راهنما

دکتر رضا نارنجی ثانی

دکتر علی مهدوی

نگارنده:

جلال قره مشک غراوی

استاد راهنمای اول: دکتر رضا نارنجی ثانی / استادیار، دانشکده دامپزشکی دانشگاه سمنان

استاد راهنمای دوم: دکتر علی مهدوی / استادیار، دانشکده دامپزشکی دانشگاه سمنان

داور: دکتر کیوان کرامتی / استادیار، دانشکده دامپزشکی دانشگاه سمنان

داور: دکتر حمید محمدی / استادیار، دانشکده دامپزشکی دانشگاه سمنان

خلاصه فارسی: همزمانی مجدد فحلی با استفاده از کیومیت و استرادیول بنزوات در

گاوهای شیری

زمینه مطالعه: گاوهای شیری که به دنبال اولین تلقیح، غیرآبستن گزارش می‌شوند باید برای حفظ کارایی تولیدمثلی در زمان مناسبی تلقیح شوند. استفاده از برنامه جدید استرادیول-کیومیت برای همزمانی مجدد فحلی که قبلاً به عنوان روشی برای همزمانی فحلی استفاده می‌گردید، پیش‌بینی می‌شود به علت جلوگیری از ایجاد فولیکول مقاوم و توسعه موج فولیکولی جدید توسط استرادیول باعث افزایش آبستنی می‌گردد.

هدف: هدف از این مطالعه ارزیابی دو روش همزمانی مجدد فحلی در گاوهای شیری با آبستنی منفی، بر میزان گیرایی و فاصله تا آبستنی است.

روش کار: گاوهای هولشتاین ($n=77$) به‌طور تصادفی در یکی از دو گروه درمانی قرار گرفتند: (۱) اوسینگ ($n=38$)، همزمانی مجدد با یک روش تلقیح در زمان ثابت به دنبال تشخیص منفی آبستنی در روز 3 ± 31 بعد از تلقیح اول. (۲) کیومیت + استرادیول بنزوات ($n=39$)، استفاده از کیومیت به همراه تزریق استرادیول بنزوات در فاصله روزهای بین 3 ± 31 تا 3 ± 39 بعد از تلقیح اول و دنبال آن تلقیح در زمان ثابت در 3 ± 41 بعد از تلقیح اول. نمونه شیر از ۷۷ رأس گاو در روزهای ۱۴، ۲۱، ۲۴ بعد از تلقیح به منظور آنالیز پروژسترون گرفته شد. تشخیص آبستنی نیز به وسیله سونوگرافی در روزهای ۳۱ و ۶۱ بعد از تلقیح انجام شد.

نتایج: تحلیل جسم زرد برای تمامی درمان‌ها در فاصله روزهای ۱۴-۲۱ و ۱۴-۲۴ بعد از تلقیح تفاوتی نداشت، ولی در فاصله روزهای ۲۱-۲۴ بعد از تلقیح، درمان موثر است و در گروه کیومیت بیشتر از گروه اوسینگ بود ($0/08$). $P=$ میزان گیرایی در روز ۳۱ و ۶۱ بعد از تلقیح در بین گروه‌ها مشابه نبوده و در گروه کیومیت نسبت به گروه اوسینگ به میزان معنی‌داری پایین‌تر است ($P < 0/05$)، میزان بازگشت به فحلی مجدد در فاصله روزهای ۱۴-۲۱، ۱۴-۲۴ و ۲۱-۲۴ برای درمان‌ها مشابه بوده است و تفاوتی وجود ندارد. بنابراین استفاده از کیومیت اثری بر افزایش میزان بازگشت به فحلی نداشت.

نتیجه‌گیری نهایی: نتایج حاصل از این تحقیق نشان می‌دهد با توجه به میزان پایین آبستنی در گروه درمانی کیومیت و عدم صرفه اقتصادی، این برنامه جدید برای همزمانی مجدد فحلی توصیه نمی‌گردد.

کلید واژه‌ها: اوسینگ، کیومیت، پروژسترون، کارایی تولید مثلی